13. v celoti podpira jasna merila iz izjave Sveta z dne 8. novembra 2007, po katerih je treba oceniti ponovno vzpostavitev ustavnega reda v Pakistanu;

14. poziva Svet in Komisijo, naj vztrajata, da vlada Pakistana odločno potrdi vsa načela, opredeljena v sporazumu o sodelovanju, zlasti klavzulo o demokraciji in človekovih pravicah; poziva Komisijo, naj predstavi poročilo o izvajanju sporazuma o sodelovanju;

15. v zvezi s tem poziva Komisijo, naj premisli o povečanju pomoči Pakistanu za izobraževanje, zmanjšanje revščine, zdravstveno varstvo in človekoljubno pomoč, pri čemer naj sredstva deli preko laičnih nevladnih organizacij;

16. poziva države članice, da v celoti spoštujejo kodeks ravnanja EU o izvozu orožja;

17. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, vladam držav članic, vladi Islamske republike Pakistan in generalnemu sekretarju Združenih narodov.

P6_TA(2007)0537

Konferenca o podnebnih spremembah na Baliju

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 15. novembra 2007 o omejevanju globalnih podnebnih sprememb na 2 stopinji Celzija – pot do konference o podnebnih spremembah na Baliju in naprej (COP 13 in COP/MOP 3)

Evropski parlament,

— ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom „Omejevanje globalnih podnebnih sprememb na 2 stopinji Celzija – Pot do leta 2020 in naprej“ (KOM(2007)0002),

— ob upoštevanju Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja (UNFCCC), Kjotskega protokola k tej konvenciji in postopkov za njegovo izvajanje,

— ob upoštevanju razprave v Varnostnem svetu Združenih narodov z dne 17. aprila 2007 o vplivu podnebnih sprememb na mir in varnost,

— ob upoštevanju bližajoče se trinajste konference pogodbenic (COP 13) UNFCCC in tretje konference pogodbenic kot srečanja pogodbenic Kjotskega protokola (COP/MOP 3), ki bosta potekali od 3. do 14. decembra 2007 na Baliju v Indoneziji,

— ob upoštevanju svojih predhodnih resolucij o podnebnih spremembah, zlasti z dne 16. novembra 2005 o uspešnem boju proti globalnim podnebnim spremembam [1], z dne 18. januarja 2006 o podnebnih spremembah [2], ki obravnava izid konference v Montrealu (COP 11 in COP/MOP 1), z dne 4. julija 2006 o zmanjšanju vpliva letalstva na podnebne spremembe [3] in z dne 14. februarja 2007 o podnebnih spremembah [4],

---

[1] UL C 280 E, 18.11.2006, str. 120.
[2] UL C 287 E, 24.11.2006, str. 182.
[3] UL C 303 E, 13.12.2006, str. 119.
[4] Sprejeta besedila, P6_TA(2007)0038.

Četrtek, 15. november 2007

— ob upoštevanju vprašanj za ustni odgovor B6-0379/2007 in B6-0380/2007, ki ju je v skladu s členom 108 Poslovnika vložil Začasni odbor za podnebne spremembe, ter izjav Sveta in Komisije,

— ob upoštevanju sklepov predsedstva Evropskega sveta v Bruslju z dne 8. in 9. marca 2007,

— ob upoštevanju člena 108(5) svojega Poslovnika,

A. ker so podnebne spremembe eden od večjih izzivov za našo družbo v 21. stoletju ter imajo pomembne negativne globalne okoljske, gospodarske, socialne in geopolitične posledice in bi lahko ogrozile tudi mednarodni mir in varnost,

B. ker so negativne posledice podnebnih sprememb neenakomerno razporejene in poleg tega, da pomenijo okoljsko katastrofo, sprožajo tudi vprašanja v zvezi s človekovimi pravicami in pravičnostjo na splošno,

C. ker revnim ni mogoče odreči pravice do dostojnega življenja,

D. ker Četrto ocenjevalno poročilo Medvladnega foruma o podnebnih spremembah (IPCC) potrjuje, da so čedalje hitrejše podnebne spremembe rezultat človekovih dejavnosti in imajo že sedaj resne globalne posledice,

E. ker je veliko območij na svetu že prizadetih zaradi posledic povišanja povprečne globalne temperature in ker najnovejši znanstveni izsledki kažejo, da dolgoročni cilj EU, da bi segrevanje omejili na 2 °C v primerjavi z ravnjo pred industrializacijo, morda ne bo zadoščal, da bi se izognili precejšnjim negativnim posledicam podnebnih sprememb,

F. ker je zaradi negativnih učinkov podnebnih sprememb že prišlo do razselitve nekaterih skupin prebivalstva, na primer v Tuvaluju, Bangladešu in na območju Sahela v Afriki,

G. ker je v zgoraj navedenem Četrtem ocenjevalnem poročilu Medvladnega foruma o podnebnih spremembah navedeno, da se je povprečna globalna temperatura v zadnjih 100 letih povišala za 0,74 °C in se bo še dodatno povišala za približno 0,7 °C zaradi že sproščenih emisij toplogrednih plinov; ker je v poročilu podana tudi ocena, da se bo povprečna globalna temperatura v tem stoletju povišala med 1,8 in 4 °C, odvisno od družbenega razvoja,

H. ker je bilo po zadnjih satelitskih podatkih Evropske vesoljske agencije taljenje ledu na Severnem tečaju letos poleti tako obsežno, da lahko ladje prvič potujejo skozi Severozahodni prehod iz Atlantskega oceana v Tihi ocean, in ker tudi to kaže na hitre podnebne spremembe na Arktiki,

I. ker so podnebne spremembe dolgoročna težava in ker le kratkoročni ukrepi ne bodo dovolj, da bi dosegli pozitivne učinke na podnebje,

J. ker so industrializirane države v veliki meri odgovorne za kopičenje emisij toplogrednih plinov v ozračju; ker bo nestanovitnejše podnebje najbolj prizadelo najrevnejše države in prebivalstvo,

K. ker 25 največjih držav onesnaževalk proizvede 83 % svetovnih emisij toplogrednih plinov in ker je količina emisij na prebivalca v razvitih državah velikokrat večja od količine emisij na prebivalca v državah v razvoju,

L. ker cena neukrepanja na gospodarskem, socialnem in zdravstvenem področju po oceni v Sternovem poročilu ustreza 5 do 20 % svetovnega letnega BDP; ker UNFCCC in Evropska komisija menita, da bi se rast svetovnega letnega BDP s stroški ustrezne podnebne politike zmanjšala samo za del pričakovane rasti – od 0,12 do 0,19 %, pri čemer niso upoštevane postranske koristi za okolje in zdravje ali večja energetska varnost,

M. ker poročilo mednarodnega foruma o podnebnih spremembah in Sternovo poročilo potrjujeta, da podnebne spremembe državam v razvoju grozijo zlasti zaradi njihove visoke stopnje izpostavljenosti in ranljivosti; ker bodo podnebne spremembe, ki jih povzroči človek, negativno vplivale na kmetijstvo in hidrološke sisteme, gozdove, ribolov, zdravje in gospodarsko infrastrukturo in ker se bo zaradi takšnih vplivov povečala revščina in bo resno ogroženo izpolnjevanje razvojnih ciljev tisočletja;

N. ker Svetovna banka ocenjuje, da bo za zaščito razvoja pred podnebnimi vplivi v najrevnejših državah potrebnih 10–40 milijard USD na leto, in ker so prispevki v namenske sklade za prilagoditev zaenkrat predvideni v višini zgolj 150–300 milijonov USD na leto,

O. ker si je treba zastaviti zavezujoče cilje za zmanjšanje emisij, da se zagotovijo potrebne spodbude za hitre naložbe v nadaljnji razvoj in uporabo energetsko varčnih in obnovljivih tehnologij z malo emisijami in učinkovito uporabo virov,

P. ker je splošni mednarodni sporazum o dolgoročnih ciljih za zmanjšanje emisij nujno potreben, da se zagotovi zanesljivost naložb v tehnologije z majhnimi količinami emisij toplogrednih plinov in energetska učinkovitost ter da se preprečijo naložbe v nezdružljivo energetsko infrastrukturo,

1. poziva EU, naj okrepi svojo vodilno vlogo in si prizadeva za konkretno sodelovanje na bližajoči se konferenci o podnebju na Baliju in v prihodnje ter na tem srečanju doseže dogovor o potrebnem pogajalskem mandatu, v katerem bi določili stvaren okvir za mednarodni sporazum o podnebju po letu 2012, ki bo v skladu s ciljem omejevanja podnebnih sprememb na največ 2 °C v primerjavi z ravnmi pred industrializacijo; meni, da lahko EU uveljavlja svojo vodilno vlogo tako, da na Bali pošlje več voditeljev vlad, s čimer da tudi jasno vedeti, da so podnebne spremembe večplastna težava, o kateri naj ne bi razpravljali le ministri za okolje;

2. meni, da bi morala bodoča ureditev temeljiti na ključnih načelih in mehanizmih UNFCCC in Kjotskem protokolu ter upoštevati skupne, vendar različne odgovornosti; meni, da bi moral mandat z Balija temeljiti na:

— dolgoročnem cilju, da se omeji naraščanje povprečne globalne temperature na manj kot 2 °C nad ravnmi pred industrializacijo, kar pomeni, da je treba do leta 2050 zmanjšati svetovne emisije toplogrednih plinov vsaj za 50 % v primerjavi z ravnjo iz leta 1990,

— zavezujočih ciljih za vse industrializirane države,

— širšem sodelovanju v prizadevanjih za zmanjšanje emisij, zlasti razvijajočih se gospodarstev, s poštenimi in sorazmernimi cilji,

— svetovnem sistemu trgovanja z emisijami („cap and trade“),

— okrepljenih finančnih mehanizmih za prilagoditev, s posebnim poudarkom na vodnih virih,

— učinkovitih spodbudah, vključno s tržnimi instrumenti, če je to primerno, za preprečevanje krčenja gozdov in emisij zaradi uporabe zemljišč, vključno s spodbujanjem trajnostnih kmetijskih praks,

Četrtek, 15. november 2007

— finančnih in drugih instrumentih za čist razvoj, prenos in uporabo tehnologije,

— sporazumu, najpozneje do leta 2009;

3. poudarja, da morajo biti cilji za trajnostno rabo virov in zmanjšanje emisij dolgoročni; meni, da je na podlagi obstoječih spoznanj nujno, da svetovne emisije v naslednjih desetih letih dosežejo svoje najvišje vrednosti, da koncentracija CO_2 ekvivalenta v ozračju ostane pod 450 ppm in da se emisije toplogrednih plinov še naprej zmanjšujejo na raven, ki ustreza absorpcijski sposobnosti naravnih ponorov;

4. poziva k upoštevanju opozoril znanstvene skupnosti, da že tako zahtevna naloga omejevanja globalnega segrevanja na 2 °C sama po sebi ne pomeni varnostnega standarda, saj ima še vedno zelo resne učinke in posledice;

5. opozarja, da morajo imeti industrializirane države, vključno s tistimi, ki še niso ratificirale Kjotskega protokola, vodilno vlogo pri reševanju težav s podnebnimi spremembami na svetovni ravni in se zavezati, da bodo svoje emisije do leta 2020 zmanjšale vsaj za 30 % in do leta 2050 za 60–80 % v primerjavi z letom 1990; meni, da bi morala prihodnja ureditev predvideti pot do leta 2050, ki bi bila v skladu z dolgoročnim ciljem, tako da bi se izpolnjevali vmesni cilji v petletnih presledkih, in v okviru katere bi se morali zavezujoči cilji določati in revidirati na osnovi najnovejših znanstvenih spoznanj;

6. v zvezi s tem pozdravlja cilj EU, sprejet na zgoraj navedenem Evropskem svetu 8. in 9. marca 2007, da se do leta 2020 emisije toplogrednih plinov zmanjšajo za 30 % glede na njihovo raven iz leta 1990, če se druge razvite države zavežejo podobnemu zmanjšanju emisij in če gospodarsko bolj razvite države v razvoju prispevajo k temu sorazmerno s svojo odgovornostjo in svojimi zmogljivostmi, ter ne glede na sklenitev splošnega sporazuma za obdobje po letu 2012 priznava obveznost, ki jo je sprejela EU, da se do leta 2020 zmanjšajo emisije toplogrednih plinov za najmanj 20 % glede na njihovo raven iz leta 1990;

7. poudarja, da se lahko znatno zmanjšanje emisij CO_2 doseže le na mednarodni ravni, tako da se vključijo glavni onesnaževalci iz industrializiranih držav in da se zagotovi tudi sodelovanje novih industrializiranih držav;

8. meni, da bi morale razvijajoče se države sprejeti omejitve svojih emisij v skladu s svojo stopnjo razvoja, emisijami na prebivalca, možnostmi za zmanjšanje emisij ter tehničnimi in finančnimi zmogljivostmi;

9. meni, da bi morale EU in druge industrializirane države s sofinanciranjem, vključno z uradno razvojno pomočjo (ODA), in ukrepi za krepitev zmogljivosti, pomagati državam v razvoju pri uporabi trajnostnih in učinkovitih tehnologij, da bodo lahko gospodarsko razvitejše med njimi takoj, ko jim bo razvoj to omogočal, in najpozneje do leta 2020 začele zmanjševati emisije ali vsebnost ogljika;

10. opozarja, da Medvladni forum o podnebnih spremembah v svojem nedavnem poročilu za oblikovalce politik priznava pomen jedrske energije kot možnost zmanjšanja emisij toplogrednih plinov; meni, da bi bilo treba energetske potrebe zadovoljiti z vsemi razpoložljivimi viri brez ogljika ali tehnologijami z nizkimi emisijami, vključno z jedrsko, kjer je to smiselno;

11. poudarja pomen spoštovanja in upoštevanja načel dobre okoljske politike v vseh projektih EU v zvezi z razvojno pomočjo tretjim državam;

12. meni, da je treba spodbujati tudi rešitve, ki omogočajo izpolnjevanje cilja, da se do leta 2020 emisije toplogrednih plinov zmanjšajo za 30 %;

13. je zaskrbljen zaradi hitrosti krčenja tropskega gozda, kar pomeni približno 20 % svetovnih emisij toplogrednih plinov, in negativnega vpliva na globalno absorpcijsko sposobnost naravnih ponorov in biološko raznovrstnost ter na preživetje revnih skupnosti in zato poziva, naj se takšne spodbude tesneje vključijo v dodeljevanje razvojne pomoči v Evropi in svetu;

14. meni, da bo nujno oblikovati strateško partnerstvo z državami, ki jih krčenje tropskih gozdov najbolj zadeva; je trdno prepričan, da je treba spodbude za preprečevanje krčenja gozdov, ki temeljijo na uspešnosti, vključiti v prihodnjo ureditev za področje podnebja;

15. meni, da bi morale biti takšne spodbude povezane z izhodišči za posamezne države (upoštevajoč zgodnje ukrepanje), spremljati pa bi jih morala okoljska merila, pravila o trajnosti in jamstva za dobro upravljanje; meni, da so zaradi začasne narave kvot ponorov za njihovo trajnost odgovorne države, kadar so kvote namenjene spoštovanju zavezujočih ciljev;

16. meni, da je treba za doseganje skupnih ciljev učinkovito uskladiti glavne politike ZN o biološki raznovrstnosti, širjenju puščav in podnebnih spremembah ter s tem povezane aktualne mednarodne konference pogodbenic; zato poudarja, da se je treba izogniti kakršnim koli protislovjem pri izvajanju predlaganih ukrepov za ublažitev in prilagajanje, da se zagotovita usklajevanje in učinkovitost teh ukrepov;

17. meni, da sta mednarodni okvirni sporazum in sistem certificiranja za biogoriva potrebna za preprečitev negativnih vplivov na okolje in previsokih emisij CO_2, do katerih prihaja npr. zaradi krčenja gozdov in zažiganja šotišč; v zvezi s tem meni, da so potrebne raziskave, razvoj in spodbujanje biogoriv druge generacije;

18. poudarja, da imajo industrializirane države moralno dolžnost, da ranljivim državam z nizkimi dohodki na predvidljiv način in usklajeno nudijo večjo finančno podporo in podporo pri usposabljanju za zmanjšanje tveganja in prilagajanje podnebnim spremembam; poziva, naj se zlasti okrepijo obstoječi skladi iz UNFCCC, kot so Sklad za prilagoditev, sklad za najmanj razvite države (LDCF), Posebni sklad za podnebne spremembe (SCCF) in strateška prednostna naloga za prilagoditev v okviru globalnega sklada za okolje (SPA);

19. ponovno izraža podporo nadaljnji uporabi mehanizma čistega razvoja kot načina za spodbujanje podnebju prijaznih tehnologij; poudarja, da je treba čim prej vzpostaviti pogoje za nadaljnje delovanje in razvoj mehanizma čistega razvoja po letu 2012; poudarja, da je treba izboljšati učinkovitost s strožjimi trajnostnimi merili, boljšim upravljanjem, poenostavljenimi upravnimi postopki in morebitno usmeritvijo v sektorske mehanizme čistega razvoja; vendar poudarja, da ta kot nadomestni mehanizem pomeni zgolj začasno rešitev, cilj pa bi morala ostati vzpostavitev svetovne omejitve za ogljik, ki bi temeljila na pravičnem in sorazmernem dodeljevanju kvot; podpira načelo, dogovorjeno s Kjotskim protokolom, da mora uporaba prilagodljivih mehanizmov dopolnjevati domače zmanjšanje;

20. poziva Komisijo, naj pri pregledu EU sistema za trgovanje z emisijami za izboljšanje mehanizma čistega razvoja spremeni usmeritev pri ocenjevanju emisijskih kvot za projekte pogozdovanja in obnove gozdov ter projekte trajnostnega gospodarjenja z gozdovi;

21. ponovno poziva, naj se emisije iz pomorskega in letalskega prometa vključijo v mednarodne obveznosti za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov za obdobje po letu 2012;

22. obžaluje, da Mednarodna organizacija za civilno letalstvo (ICAO) ni bila pripravljena poiskati nobenega pravnega instrumenta za omejevanje emisij toplogrednih plinov iz letalstva, čeprav je to nalogo dobila že pred več kot desetimi leti;

Četrtek, 15. november 2007

23. je zaskrbljen, da se vedno večji delež virov na Zemlji uporablja za vzrejo živine; opozarja na poročilo Organizacije za prehrano in kmetijstvo iz novembra 2006 z naslovom „Livestock' Long Shadow", ki ocenjuje, da mesna industrija in živinoreja prispevata 18 % k celotnim svetovnim emisijam toplogrednih plinov; poudarja, da mora mednarodni sporazum o podnebju po letu 2012 vključevati okvir za trajnostno živinorejo;

24. predlaga, da se preveri obseg, v katerem lahko odlagališča odpadkov, iz katerih se v svetu sprosti do 60 milijonov ton metana na leto, prenehajo obratovati in se uporabijo za proizvodnjo energije, da se zmanjšata učinek tople grede in nevarnost za ljudi;

25. priznava možnosti, ki jih prinaša boj proti podnebnim spremembam s pospeševanjem tehnološkega razvoja in oblikovanjem bolj trajnostnih družb; meni, da politika za zmanjšanje ogljika v gospodarstvu ponuja velike poslovne priložnosti na veliko tehnoloških področjih, kot so energetska učinkovitost, obnovljivi viri energije, izmenjava tehnologij, zajemanje in shranjevanje ogljika itd.; poziva k nadaljnjim prizadevanjem držav članic, da bi povečale takšne naložbe in zagotovile davčne spodbude za pospešitev raziskav na področju čistih tehnologij;

26. meni, da vstop čistih tehnologij na trg otežujejo ovire, kot so subvencije za fosilna goriva, uvozne carine in pomanjkanje znanja; poziva, naj se take ovire odpravijo z odločnimi prizadevanji v okviru UNFCCC in Kjotskega protokola in uvedejo pozitivne spodbude za naložbe v trajnostne tehnologije ter se bolj uporabljajo modeli za spodbujanje podjetništva, zlasti izjemno močno in obsežno partnerstvo med industrializiranimi državami in razvijajočimi se gospodarstvi;

27. vztraja, da zmanjšanje svetovnih emisij ne sme povzročiti drugih nevarnosti, kot sta širjenje jedrskega orožja in terorizem; zato meni, da bi morala jedrska energija ostati izven okvira mehanizma čistega razvoja in skupnega izvajanja (JI) ali drugih mehanizmov za nagrajevanje zmanjšanja emisij v državah v razvoju;

28. ugotavlja, da lahko pristojbine za izdajo dovoljenj za pravice intelektualne lastnine na področju čiste tehnologije ovirajo prenos takšne tehnologije v države v razvoju; poudarja, da mora sporazum za obdobje po letu 2012 vključevati okvir za partnerstva v zvezi s pravicami intelektualne lastnine med industrializiranimi državami in državami v razvoju, pri čemer se imetnikom pravic intelektualne lastnine zagotovi alternativni način nadomestila, da se zagotovi spoštovanje pravic lastnine in hkrati olajša pretok tehnologije;

29. priznava, da bi razlike v cenah, ki so posledica različnih nacionalnih obveznosti glede podnebnih sprememb, lahko postale vir izkrivljanja konkurence, med drugim tudi za mala in srednje velika podjetja; poziva Komisijo, naj se resno loti tega vprašanja, in sicer z razvojem instrumentov, ki bodo usklajenost med okoljskimi cilji in pravili Svetovne trgovinske organizacije dvignili na višjo raven; priznava, da bi bile zavezujoče mednarodne referenčne vrednosti in obveznosti, ki zajemajo vse sektorje, občutljive za konkurenco, bolj zaželene kot morebitno sprejetje ukrepov za prilagoditev meje za izravnavo izkrivljanj med trgovinskimi partnerji;

30. ker učinkovito svetovno trgovanje z emisijami ogljika ne obstaja, podpira sektorske cilje za energetsko intenzivne industrije v državah brez zavezujočih ciljev za zmanjšanje emisij kot dodatek k zavezujočim ciljem v industrijskih državah v kombinaciji z obveznostmi za prenos tehnologije; meni, da so taki cilji in/ali referenčne vrednosti pomembni zlasti v energetsko intenzivnih sektorjih, ki konkurirajo na svetovnem trgu (industrija jekla, papirja in cementa) in bi lahko bili prvi korak k izravnavi izkrivljanj med trgovinskimi partnerji;

31. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom držav članic ter sekretariatu UNFCCC s prošnjo, naj jo posreduje tudi vsem pogodbenicam, ki niso članice EU, in opazovalkam pri Konvenciji.